

APARELLS DE MESURA
ELECTRICA
METRON
Fabricació catalana
Plaça de Catalunya, 9

LA PUBLICITAT

SOCIETAT ANONIMA ROUSSEL
CAFES "AGUILA REAL"
PASTISSERIA - BOMBONERIA
DIRECCIO: ENRIC ANTOLI
TASTEU LES BONES I TIPIQUES
COQUES DE SANT JOAN
RAMBLA DE CATALUNYA, 68
CORTS CATALANES, 22 - CAFE DE LA RAMBLA

Intermedi parlamentari

Clar i català

Dijous serà represa la discussió de l'Estatut, encallada en la qüestió de l'idioma, que per a nosaltres és fonamental. No sabem quin serà la fórmula proposada, ni podem preveure quin decisió prendrà el Parlament; sabem, però, que de l'encert en la redacció d'aquest article depèn que l'Estatut respongui o no a les legítimes aspiracions dels catalans. Voldríem ésser optimistes, perquè tampoc no hem de guanyar res abandonant-nos a un escepticisme que, avui com avui, no ens faria cap servei. El dret i la raó estan de la nostra banda, i ens permetem suposar que han de prevaler contra els interessos que es coordinen per combatre l'Estatut. Cal reconèixer, però, que si algú pateix de nerviositat, no som pas nosaltres. Catalunya segueix amb profunda atenció els episodis de la partida que es juga al Parlament i fora del Parlament; però fins ara no ha perdut ni la serenitat ni l'esperança; els que palanquegen i s'extremen són els altres, els que voldrien frustrar l'única iniciativa positivament renovadora que s'ofereix als pobles hispànics.

No podem dir de qui serà la victòria final, ni podem preveure si n'hi haurà uns de satisfets i uns altres que no ho estaran; admetem la possibilitat que tothom quedi insatisfet. Davant d'aquestes eventualitats, hem de dir que, passi el que passi, és un error creure que d'aquesta operació podrà venir-ne una espanyolització més efectiva de Catalunya, en el sentit d'una major penetració del castellà en la nostra vida. No, Catalunya no vol l'Estatut per a deixar-se castellanyitzar a grat; el vol per a catalanitzar-se; això és ben clar.

Dir, com ho ha fet algun diputat català, que amb l'Estatut aprovat tal com el volem es facilita la nostra desnacio-

L'encallament de l'Estatut

Les tertúlies madrilenyes ignoren que en règim democràtic les crisis s'han de produir a les Corts

Madrid, 21. — "El Sol" diu: La paraula que major nombre de vegades es va pronunciar a Madrid durant el dia d'ahir fou aquesta: Crisi. Crisi?

Segons les tertúlies, el Govern es trobava en immediat tràngol de dimissió. Encara més: havia dimès ja. Causa?

L'Estatut, o millor dit, l'article segon de l'Estatut.

S'afirmava que els diputats catalans reunits a Barcelona havien pres acords de tipus catastròfic, i que en vista d'això el cap del Govern, en secret reunit amb el Sr. Lerroux, li havia fet amb una mena de claudicat, transmissió de poder, rebuts els quals el cap del partit radical decidí sortir per prendre's uns dies de repòs a Baños de Montemayor.

Fins aquí, en resum, els comentaris.

No mancava en el comentari cap d'aquestes dades terminants que pretenien donar al rumor aires de dogma. El qui més qui menys havia rebut notícies confirmatòries de l'avi d'un diputat il·lustre o d'un ministre, quan no del propi president del Consell.

Apoieix que la crisi solament es pot produir per manca de confiança al cap de l'Estat, per una votació adversa al Parlament, de la qual s'hagi fet qüestió de gabinet, o per dissensions que destrueixin l'existència del Consell de ministres i cap afirmació no assegura que s'hagi produït cap d'aquestes causes.

Creu que examinant la qüestió d'una manera objectiva, no es pot pensar d'altra manera.

Sembla que el Sr. Azafia ha parlat telefònicament amb Barcelona

Madrid, 21. — El Sr. Azafia, amb el sotsecretari de la Presidència, va estar treballant fins a la matinada al ministeri de la Guerra.

Possiblement celebraren alguna conferència telefònica amb Barcelona, per tal de conèixer l'actitud dels parlamentaris en la reunió celebrada per l'Estatut.

Una informació de "A B C"

Madrid, 21. — Segons diu "ABC" s'ha tingut notícia que el divendres passat celebraren una reunió al domicili d'un familiar del cap del Govern, el Sr. Azafia i els senyors Lerroux i Largo Caballero, i diu que si bé el Sr. Lerroux tenia el propòsit de romandre tota la setmana a Baños de Montemayor, tornaria demà, a fi d'expressar la discussió de l'Estatut.

També diu el mateix periòdic que la comissió d'Estatut continua amb les dificultats que es van iniciant en un principi. En redactar l'article segon.

Sembla que els defensors d'un i altre punt de vista en relació amb el bilingüisme mantenen llur posició. I que aïr encara no s'havia aconseguit una fórmula d'avençament.

La campanya d'un diari d'En March

Madrid, 21. — Diu "La Libertad": L'encallament en l'article segon del dictamen sobre l'Estatut, va fer del dia d'ahir un dia polític, i nel qual hi hagué rumors per a tots els gustos.

S'assegurava que l'Esquerra havia adoptat fer acords i que com a conseqüència d'aquests acords el senyor Carner tenia presentada la dimissió del seu càrrec de ministre d'Hisenda.

La notícia era verosímil, car realment la situació del Sr. Carner al banc blau, des que començà a discutir-se l'Estatut, és molt violent.

No obstant, aquests rumors no van tenir confirmació oficial, si bé no va faltar aïr qui els fonamentava en referències ofioses de persones relacionades amb el ministre d'Hisenda.

I afegeix per últim l'esmentat diari, amb referència a la discussió de l'Estatut:

L'únic fàctile en aquesta difícil situació és el que en diverses ocasions hem assenyalat: l'ajornament del debat sobre l'Estatut, per deixar pas a la reforma agrària i a d'altres lleis molt urgents i que interessin tota la nació.

No fer-ho així serà complicar la solució cada cop més.

Un altre diari d'En March, "El Debate", diu que l'Estatut l'haurien de resoldre unes altres Corts

Madrid, 21. — "El Debate" no considera convenient el debat sobre l'Estatut. Creu que és millor suspendre la solució del problema i encomanar-la a un altre Parlament.

Des del Pacte de Sant Sebastià fins a la data — diu — la gestió catalana ha estat portada amb plàstima fortuna. Les figures de la política que

Full de dietari

No mereixen ni el nom d'assimilistes

Com és natural, aquests dies es reviscola l'acusació d'assimilisme que s'acumula contra els espanyols del plalet central. Però, tanmateix, és un veritable assimilisme, un veritable desig de convertir a un dogma únic a una visió única, a un llenguatge únic, el que mou les ofensives contra l'Estatut?

Començo a temer que el mot d'assimilisme resulta massa espiritual i massa fi per qualificar la pujada de certs personatges com el radical Rey Mora o l'ingrati Royo. Assimilisme, al capdavant, conté una idea d'igualació que, evidentment, no figura en el pensament d'aquests homes que, en el fons, pretenen reservar-se una primícia inextinguible a base de porres d'accent i pureses de sang que els assimilats no poden obtenir mai; assimilisme, compta i debatut, implica un esforç de conquesta de les ànimes, de persuasió, de treball. Assimilisme, per Lluis XIV, que tanmateix no era un rei desavessat a manar militarment, volia dir la tria sagada de les intel·ligències rosselloneses per collir-les en flor, transplantar-les a París, instruir-les, afalar-les i, en acabat, situar-les de manera que sentissin com ningú la grandesa de França.

En canvi, per al Comte-Duc d'Olivares i els seus rebrots contemporanis, assimilisme és un verb energic i sense sentit, expeditiu i sense traça, que no vol dir sinó la imposició de restriccions i de lligams.

Per a ells, com el diputat Rey Mora, el renaixement català, el fet diferencial, no són sinó conseqüències d'una feblesa de comandament. No imaginem tan sols que el fracàs de l'assimilació depengui d'una cosa molt més profunda que la redacció d'un article d'una llei o que el manteniment d'una ordre de policia.

No sabem si Lluis XIV i els seus successors haurien aconseguit a Catalunya els resultats que van obtenir al Rosselló. No m'agrada aquest gènere de profecia retrospectiva. Però és evident que els mètodes emprats a l'una i a l'altra banda del Pirineu s'assemblen massa a la manera que els ha inspirat no ha estat pas la mateixa.

No tot és qüestió de força militar, ni de comunicació legislativa. Hi ha alguna cosa més que el Rey Mora i els Royo Villanova no sospiten. No tenen la concepció del polític assimilista; s'accontenten amb la del sorge aplaudidor.

CLAU SOLDEVITA

Guspires amenaçadores

El vesper de Danzig

Estem damunt d'un volcà, amic lector. A tot arreu sorgeixen conflictes paorosos que ens poden precipitar el dia més ensuït en una guerra molt més sinistra i de conseqüències infinitament més terribles que la darrera. Els punts neuràlgics són de vegades de gran amplitud i criden fàcilment l'atenció: tal, per exemple, l'immens escenari del conflicte d'Extrem Orient. N'hi ha d'altres que ocupen una àmplia molt més reduïda, sovint gairebé invisible, damunt d'un mapa, però que no per això deixen d'ésser greus ni de constituir una amenaça per a la pau del món — d'aquest món carregat d'explosius i que el jorn més impensat saltarà.

Durant els darrers dies la ciutat de Danzig ha tornat a posar-se en primera fila entre aquests punts neuràlgics amenaçadors per a la pau del món: els nacionalistes alemanys s'hi van infiltrant armats fins a les dents, provocant les suspicacions dels polonesos, que, per llur costat, s'armen també. A la ciutat telegràfica haurà pogut veure el lector la notícia.

Fem un breu estudi del problema, per tal de comprendre millor la qüestió.

Fa ja molts segles, Danzig era a penes un poblet situat a la desembocadura del Vístula, al qual venien els alemanys a traficar. El país era aleshores poblat per eslaus. Al segle XIV la petita ciutat no tenia més que 1.500 habitants. Però el triomf turc, que causà la ruïna de la Mediterrània, l'amb ella de Catalunya, provocà en canvi la prosperitat de Danzig; en efecte, tancats els ports de la Mar Negra per l'onada turca, el comerç dels cereals ucraïnians i russos es desvià vers la Mar Bàltica. En 1577 la ciutat tenia 40.000 habitants i un tràfic marítim en plena prosperitat. Pertanyia a Polònia, però amb una àmplia autonomia, que datava del privilegi de Casimir (1454-1457). En produir-se la divisió de Polònia, passa a poder de Prússia, i aviat es germanitza, tan completament, que els eslaus no representaven l'any 1910 més que un 2 per cent de la població total. És aleshores un port de segona categoria, el tràfic del qual puja a poc més de dos milions de tones en l'any 1913.

Però ve la guerra, i després de la guerra, la pau — o això que s'ha dit ja pan... — Les coses es compliquen. El tractat de Versalles crea el Corredor Polonès, reminiscència d'èpoques pretèrites. Però el petit litoral que correspon a Polònia — 147 quilòmetres, o sigui més o menys la distància de Tarragona a Blanes, per a un territori onse cops més gran que el de Catalunya — és mig desert i no té cap port. Aleshores hom decideix fer de Danzig un petit estat, una república microscòpica que serveixi de port d'entrada i sortida al comerç polonès. Hom dedica nous articles del tractat de Versalles (començant pel número 100 i acabant al 108) a estatuir la creació de la república danziguana, que tindrà els seus drets sobirans: ciutadania pròpia, moneda i bandera. Però econòmicament és una dependència de Polònia, Danzig estava destinada a ésser

el gran port polonès, i a la disposició dels polonesos queden els ferrocarrils i les instal·lacions portuàries.

A aquest pintoresc edifici, bastit per la diplomàcia, el president representant de la Societat de Nacions, l'Alt Comissari, encarregat de jutjar en primera instància les eventuals diferències que poguessin sorgir entre la ciutat i Polònia.

Però els alemanys no han pogut empassar-se mai aquesta innovació, com tampoc han pogut digerir el Corredor Polonès que separa la Prússia Oriental de la resta d'Alemanya. Cal dir que per llur banda els polonesos no han fet res per a facilitar aquesta difícil digestió.

En el decenni posterior a la pau creix ràpidament l'activitat de Danzig, que en 1929 comptava amb la població respectable de 235.000 habitants. En l'any 1930 les importacions i exportacions assolien la xifra ben considerable de 8.200.000 tones, que corresponien, en llur majoria a l'exportació (87 %): carbó, fusta, sucre, cereals. Però no és or tot el que ll, com anem a veure.

Això no bastava als polonesos, que volien tenir un port en territori propi. Llurs drets sobre Danzig els semblaven insuficients i al·toris. I creen de totes peces un port polonès, en territori polonès, i naturalment, preferir per als polonesos: Gdynia.

Quan els polonesos decidiren veure en aquest indret la instal·lació de llur port nacional, en 1920, Gdynia era un poblet habitat per 300 pescadors. Deu anys després era un dels ports millors instal·lats d'Europa, com nota Elio Migliorini en un erudit estudi que acaba de publicar (a l'excel·lent Butlletí de la Societat Geogràfica de Roma, de gener de l'any corrent) i que conté nombroses dades que ens han estat ben útils. Un consorci franco-polonès Schneider-Creusot i una empresa dinamarsa s'encarregaren de les obres. Avui el port ocupa 52.000 metres quadrats, que pujaran ràpidament a 150.000, i la capacitat de moviment ascendeix a 8 milions de tones a l'any, i en poc temps assolirà una xifra molt major: 15 milions. Els habitants acudiren ben aviat al novell port: en 1930 pujaven ja 40.000, i en 1933 a 44.000! Els progressos del comerç han estat rapidíssims, i les noves mil tones entrades i sortides en 1924 es transformaven en prop de quatre milions l'any 1930.

Aquests fets han vingut a agrejar el nacionalisme dels alemanys de Danzig. La ciutat es veu amenaçada, en gran perill de perdre el tràfic polonès. Els incidents són constants amb Polònia. Les eleccions de novembre 1930 foren pujar extraordinàriament les veus nacionalistes. Ja l'Alt Comissari havia estat l'atenció sobre els perills que amenaçaven la pau europea per aquest costat, en la seva memòria de 25 d'abril de l'any passat. Ara novament es dirigeix a la Societat de Nacions comunicant-li la gravetat cada dia major de la situació.

Entrement els nacionalistes alemanys van presentant posicions. I qual-sevol dia esclatarà un conflicte potser irreparable.

GONÇAL DE REPARAZ (44)

Revolució i terratrèmols a Xile

S'han registrat greus disturbis a la capital, a Valparaíso i a altres indrets, on la situació es considera greu — Anglaterra i Nord-Amèrica es preocupen de la protecció dels seus súbdits. El Govern diu que domina la situació — S'ha produït un violent terratrèmol a Santiago de Xile

Disturbis a la capital

Buenos Aires, 21. — Noves de Santiago de Xile diuen que continuen els disturbis a la capital i a diversos carrers produïts pels comunistes i pels carteristes en vaga. A la capital també els tramviàries s'han sumat al moviment vaguista.

Les autoritats han efectuat algunes detencions, entre elles les d'alguns oficials de l'exèrcit. — Fabra.

La situació és molt greu

Buenos Aires, 21. — Diuen de Santiago de Xile que els consells britànics han rebut instruccions per a l'organització dels camps de refugi dels súbdits britànics per al cas de disturbis greus que puguin produir-se en el país.

Les autoritats militars han assumit el control de tots els serveis públics davant la gravetat de la situació.

El senyor Dávila és objecte d'atacs per part de la població, per considerar-lo massa complaent en el que afecta a les Companyies estrangeres i particularment les nord-americanes. — Fabra.

Ha estat decretada una moratòria per als crèdits

Santiago de Xile, 21. — Després d'unes converses amb el Govern, les Companyies petrolíferes han telegrafiat a les seves cases a l'estranger perquè es reprimin els embargaments de petroli i benzina, amb la qual cosa pot considerar-se resolta la dificultat plantejada amb la manca d'aquest material.

El Govern ha decretat una moratòria per a les factures, lletres i crèdits, així com també per als comptes corrents als Bancs.

El general Moreno, després de proclamada la llei marcial, s'ha fet càrrec de l'alt comandament de les forces militars. — Fabra.

L'exèrcit està dividit

Valparaíso (Xile, 21. — El moviment d'agitació havia estat preparat i portat a cap pels comunistes, que s'han jugat la darrera carta per tal d'oposar-se a la tornada dels socialistes moderats, que presideix Dávila. La majoria dels morts i ferits en la topada ocorreguda ahir amb els carteristes són vaguistes.

El Govern, després de la declaració de la llei marcial, pot considerar-se amo absolut de la situació, si bé existeix la impressió que en alguns sectors de l'exèrcit se simpatitza amb els comunistes i els han facilitat armes i municions. — Fabra.

El Govern sollicita el concurs d'economistes europeus

Nova York, 21. — El Govern xilè ha invitat quatre economistes europeus a anar a Xile per assessorar i aconsellar la Junta del Govern sobre el programa econòmic que ha de descabellar-se en la política de socialització i que la Junta tracta de descabellar.

Els economistes invitats són: Werner Sombart, d'Alemanya; Alfred Pareto, d'Itàlia; Pierre Dominiq, de França. — Fabra.

(Segueix a la pàgina 72)

El senyor Azafia diu que els rumors de crisi són estúpids

Madrid, 21. — Aquesta tarda conversà el Sr. Azafia amb diversos diputats i periodistes parlant en primer terme del seu viatge a Palma de Mallorca i després, referint-se als rumors de crisi, va dir:

Joestic disposat a lluitar contra la tuberculosi, contra els pistolers, contra la glosopeda, contra tot, menys contra l'estúpidesa, perquè totes aquestes suposicions i comentaris són estúpids.

Després afegí el president del Consell:

No us capiga dubte que hi ha Estatut i si haguéssim de cuinar per manca de temps, el que no hi hauria seria vacances i el més que podria ocórrer és que es desglossés de l'Estatut la part d'Hisenda, promulgant-se la resta amb l'objecte que Catalunya tingués Estatut i després el que faria seria votar una llei financiera.

Un diàleg entre els senyors Azafia i Maura

El cap del Govern assegura que hi haurà Estatut i que té 251 vots

Madrid, 21. — Aquesta tarda es trobaren al saló de conferències el president del Consell i Miguel Maura, i en tot molt afectuosament entaularen aquest interessant diàleg:

— Quan derribau al Govern — preguntà el senyor Azafia.

— Ja sabeu que jo — respongué el senyor Maura —, estic enfront del Govern políticament. Jo crec que s'ha abordat una qüestió tan essencial com la del problema de Catalunya en un moment inoportú i que al meu judici s'ha ficat en un carreró sense sortida. Han trobat ja la fórmula per al problema del llinguatge?

— No hi ha fórmula — contestà el senyor Azafia.

Dijous es votaran les esmenes i l'article, tal com l'ha redactat la Comissió i el resultat que el Govern espera el dirà la votació.

— Jo no m'he explicat encara perquè es deixi de votar el divendres i a mi en això em teniu enfront. Vós i jo en moltes circumstàncies estem disposats a mossegar-nos la nou, és clar que cuidant la part personal, però que jo tindrà molta cura en fer

Es possible que es vagi al règim de sessions dobles, diu el senyor Besteiro

Madrid, 21. — Demà, a primera hora — diu el senyor Besteiro els periodistes, — anirà la interpellació sobre Sevilla.

Procuraré que no duri més d'una hora per aprofitar després, i avengeu en el projecte de reforma agrària.

M'ha demanat la paraula, per formular un preu sobre els resultats de València, el senyor Cabot, però, en tenir notícia d'això, també han demanat la paraula diversos diputats per Albacete. En vista d'això el preu es convertirà en interpellació que segurament acceptarà el ministre, i en aquest cas anirà aquesta interpellació el dijous a primera hora.

— Heu tingut suggerències del cap del Govern, sobre la conveniència de celebrar sessions dobles? — preguntà un periodista.

— No he tingut cap suggerència — va respondre el senyor Besteiro —, però, vense parlar amb el president del Consell, i en vista de com es descabellava avui el debat, he pensat jo també en la necessitat de fer un esforç.

No sóc partidari d'unes sessions de pressa, però no he de deixar tampoc que s'arroseguin els debats indefinidament i debarlos en l'estat d'indolència en què es van descabellant.

LES ARTS

Articles de Carles Capdevila, F. Trabat i A. Roca

Consell de Gabinet

S'aprova el reglament de les delegacions provincials de Treball

Madrid, 21. — D'onze a dos quarts de tres de la tarda s'estigué reunit a la Presidència el Consell de Ministres, del qual es facilità la següent nota oficial:

Marina. — Decret admetent la dimissió del càrrec de director general de Navegació, Pesca i Indústries Marítimes al senyor José María Roldán i Sánchez de la Fuente.

Treball. — Reglament de la llei de 13 de maig de 1932 establiment de delegacions provincials de treball.

Decret reorganitzant la secció de la propietat rústica en la comissió arbitral agrícola.

Obreres Públiques. — Decret derogant el de 20 de setembre de 1926, sobre l'abast de les funcions encomanades als interventors de l'Estat en l'exploració de ferrocarrils.

Id. jubilitant l'ajudant major de primera classe d'Obreres Públiques, senyor Antonio de la Portilla.

Id. autoritzant la Junta d'Obreres del Port de Cádiz per a adquirir, per compra, tres grups elèctrics automòbils.

Autoritzant l'Ajuntament de la Dènia (Granada) per realitzar les obres de proveïment d'aigua.

Expedient concedint una subvenció a l'Ajuntament de Santa Maria del Camp (Ciudad Real) per a proveïment d'aigua.

Id. incoant en el pla general de carreteres de l'Estat la de El Pedrosillo Villanueva de las Minas.

Id. acordant al sol·licitat per la societat "Agua del Barranco Araca" per a practicar als gules en el terme de Candelario (Tenerife).

Agricultura. — S'aprova divers expedients de personal.

Referència del senyor Largo Caballero

Madrid, 21. — Els periodistes presentaren al senyor Largo Caballero, en arribar aquest al Congrés, sobre el tractat al Consell de Ministres celebrat al matí.

El ministre del Treball contestà que la major part del temps s'havia esmerçat a donar compte del reglament de la llei de 13 de maig de 1932, establiment de les delegacions provincials de treball.

Aquest reglament conté 103 articles, i, per tant, solament la seva lectura ha durat força estona.

També parlà de la referència sobre el dret del seu departament, que figura en la nota oficial, organitzant la secció de la propietat rústica, de la comissió arbitral agrícola.

Digué que aquesta comissió tenia abans solament una subcomissió, i ara, en lloc d'una, tindrà cinc subcomissions, i, en lloc d'un president i dos vice-presidents, hi haurà un president i quatre vice-presidents.

A ella anirà l'assessoria jurídica del ministeri, i amb els assessors jurídics d'altres departaments, s'aconseguirà que, d'aquesta manera, puguin resoldre's ràpidament milers d'expedients pendents de resolució al ministeri.

Després s'autoritzà perquè, en lloc de trenta sessions trimestrals que podia celebrar, pugui reunir-se durant una o diverses vegades cada dia, si ho estimen pertinent, encara que solament es comptin les celebrades en un dia com a una de sola.

ESPAÑA

LES CORTS CONSTITUENTS

La Cambra expressa el seu dol per la mort d'Albert de Quintana

La forma d'exigir les responsabilitats polítiques de les Dictadures és discutida àmpliament

Una mica de reforma agrària per colofó

Madrid, 21. — Comença la sessió a les quatre en punt, sota la presidència del senyor Besteiro. La Cambra està molt desanimada. Al banc blau, el ministre d'Obreres Públiques. Es aprovà l'acta de la sessió anterior.

La mort d'Albert de Quintana

El PRESIDENT: La presidència es veu compeltada novament a donar una trista nova a les Corts. Es tracta de la mort del diputat senyor Quintana de Lleó, la mort del qual, esdevinguda quan la seva edat joventutosa no feia presagiar tan fatal desenllaç, ens priva d'un actiu i valuosos col·laborador en les tasques que la República encomanà a aquestes Corts Constituents.

El senyor Besteiro fa després una breu glossa necrològica del mort, i proposa a la Cambra que consti en acta el sentiment de les Corts per la trista nova.

S'adhereixen a les manifestacions de condol: El senyor Serrano Batanero, per Acció Republicana; el senyor Horn, pels basco-navarresos; el senyor Armaza, pels radicals; el senyor Rojo, pels socialistes; el senyor Pérez Madrigal, pels radicals-socialistes; el senyor Pita Romero, per la Federació de Republicans Gal·lesos; un representant de la minoria agrària; el senyor Maura, pels conservadors, i el senyor Prieto, pel Govern.

Agraïx a aquestes manifestacions, en nom de la minoria catalana, a la qual pertanyia el senyor Quintana de Lleó, el senyor Coromines, qui dedica un fervorós record a la memòria del diputat traspassat, la vida del qual, plena de bondat, de treball, d'abnegació i de llealtat, estigué posada sempre al servei de l'ideal republicà. (Entren els ministres d'Hisenda i Marina.)

La Comissió de Responsabilitats

Es dona compte de la substitució a la Comissió de Responsabilitats del representant de la minoria radical-socialista, senyor Ortega i Gasset, pel senyor Martín de Antonio.

Proposicions de llei

S'aprova definitivament la llei regulant el procediment per a l'elecció de president de la República.

Es pres en consideració una proposició de llei del senyor Recasens Siles referent a la competència en matèria civil dels jutjats municipals.

També passa a estudi de la Comissió corresponent, prèvia la presa en consideració, una proposició del senyor Cornide sobre modificació de l'article 82 de la llei hipotecària i del 183 del seu reglament.

Igualment es pren en consideració una proposició de llei del senyor Alvarez Builla tractant i reglamentant l'aplicació de la condemna condicional.

S'aprova un dictamen de la Comissió de Justícia modificant diversos articles de la llei d'enjudiciament criminal.

El dictamen de responsabilitats

Es posa novament a discussió el dictamen de la Comissió de Responsabilitats sobre el tribunal que ha de jutjar els encartats per la dictadura.

Continua la discussió de l'esmena defensada en la sessió anterior pel senyor Franchy Roca i signada per tots els caps de minoria.

El senyor GALARZA, en nom de la Comissió, diu que aquesta està conforme amb l'última part de l'esmena, que es refereix al procediment, i no amb la constitució del tribunal.

Recorda que una de les banderes del moviment republicà fou la protesta contra les dues dictadures, i que les responsabilitats figuraren

en lloc preferent del programa i de la convocatòria d'aquestes Corts.

Fa constar que a l'acta d'acusació s'hi ha donat cabuda a totes les proves que han volgut aportar-s'hi, i que no pot al·legar-se que la passió pugui desfigurar la realitat, perquè les Corts i la Comissió nomenada per ella han donat i estan donant la major prova de serenitat.

A més creu que no ha d'intervenir en aquest assumpte la competència de jutges ordinaris, que no són aptes per a entendre en aquesta mena d'assumptes, i fa notar que el Tribunal Suprem promulgà sentències sentant la doctrina que la dictadura no sols era un règim de fet, sinó de dret, i llavors es donaria el cas als magistrats d'haver de jutjar delictes que ells creuen "a priori" que no existien.

Per altra banda amb aquests Tribunals no es resol·liria res puix que els membres de la Cambra estarien en majoria.

El que podria afegir-se en tot cas és nomenar un tribunal per la pròpia Cambra entre membres d'ella i nomenats per ella.

El senyor FRANCHY rectifica i insisteix en la seva esmena.

Diu que és precis fer veure a l'opinió que es jutja als encartats de la manera més serena.

El senyor PESALVA, també en nom de la Comissió, defensa la teoria d'aquesta, per creure que les responsabilitats que van a jutjar-se estan per damunt de les lleis, i que cal apreciar en elles matisos que no apreciarien els tribunals de Justícia.

El senyor GUERRA DEL RIO explica el vot de la minoria radical i recorda que aquesta esmena és el resultat de les reunions dels caps de minoria, amb el president de la Cambra i amb el Govern, i en la qual les minories donaren el seu assentiment amb excepció de la radical socialista.

Pregunta si aquesta esmena segueix essent defensada per totes les minories, i si hi ha alguna, com la socialista, que s'ha tornat ençà.

Demana que s'expliqui perquè el senyor Cabello signà en el seu nom l'esmena, i ara retira la seva firma i també si les altres minories segueixen o no prestant el seu ajut a l'esmena.

El senyor MAURA, per la minoria conservadora diu que per honor a la veritat s'ha de declarar que la minoria socialista va dir que si alguna minoria es reservava el seu vot, ella també el reservaria.

Afegeix que ell, per la seva part, es ratifica en el seu vot, més en haver escoltat les explicacions de la Comissió, puix que no creu que hi hagi perill d'impunitat quan en el dictamen s'assenyala delictes concrets i articles del Codi.

El senyor CORDERO refereix que en la reunió celebrada no hi hagué cap sentiment amagat.

Creu que la Cambra ha d'èsser la que jutgi si no es vol que aquests delictes quedin impunes.

Rectifica els senyors MAURA i CORDERO i insisteixen en els seus respectius punts de vista.

El senyor GUERRA DEL RIO rectifica i diu que vol saber si l'esmena es manté per les minories.

Intervenien de nou en la discussió els senyors Cordero i Peñaflor.

El senyor MARTINEZ DE VELASCO fa constar també que els socialistes en la primera reunió es mostraren conformes amb l'esmena, però en la segona no.

Es mostra contrari al proposat per la comissió i creu que ha d'acceptar-se el preproposat pel senyor Franchy Roca.

El senyor BALBONTIN diu que no pot ésser que jutgi de les responsabilitats de la dictadura una magistratura que és obra de la mateixa dictadura.

Tapoc creu que ha de jutjar la Cambra.

(Rumors perllongats.)

Es tracta d'un delictes que no està comprès en el Codi Penal i és precis que no el jutgi ningú que ni de prop

ni de lluny tingui res a veure amb la Dictadura, i aquí a la Cambra hi ha una minoria d'extrema dreta que col·labora amb la dictadura.

(Rumors contradictoris a la minoria agrària.)

Afegeix que el senyor Largo Caballero col·laborà també en certa manera amb la Dictadura.

El senyor CARREÑO: Això cal demostrar-ho.

El senyor BALBONTIN segueix expressant la seva opinió que el Tribunal que entengui en aquestes responsabilitats sigui nomenat per plebiscit.

El senyor BAEZA MEDINA en nom de la minoria radical socialista diu que les responsabilitats polítiques sols poden jutjar-les el poble per mitjà de la seva representació adequada que està a les Corts.

El senyor BELLO expressa que la minoria d'Acció Republicana deixa en llibertat als seus diputats, per votar o no l'esmena.

Posada aquesta a votació, és refusada per cent dotze vots contra noranta-cinc.

El senyor GALAZA recorda que la Comissió acceptà la segona part de l'esmena votada, i que amb ella modificà el problema, com així mateix combat part d'una esmena del senyor Ossorio i Gallardo, que no ha estat discutida encara.

(Mentre es redacta el nou dictamen, es fa una pausa a la sessió sense suspendre-la.)

Es dona lectura al nou dictamen que estableix per a jutjar les responsabilitats un tribunal compost de 21 diputats elegits per la Cambra.

Quant al procediment a seguir, per al procés, s'admet la segona part de l'esmena votada.

El senyor OSSORIO i GALLARDO defensa una esmena i demana que el tribunal que ha de jutjar les responsabilitats polítiques estigui format de la mateixa manera que el de garanties constitucionals. Fa veure que el moviment republicà en els primers moments de l'adveniment de la República refusà els procediments de violència per a jutjar les responsabilitats. Ara, el procés d'aquestes ha entrat per camins jurídics i no hi ha raó de jutjar políticament quan hi han delictes definits en les lleis penals vigents.

Es clar, no creu adequada la magistratura, per a jutjar en això, ja que aquella, està complicada en el procés mateix, perquè és evident que amb una magistratura enèrgica, no hi ha dictadura possible. Amb tot, tampoc pot jutjar la Cambra, puix si bé podria justament protestar indignada contra els atropellaments de la Dictadura i encara acusar al Govern i al Parlament mateix de no haver fet justícia amb més rapidesa, amb aquest estat d'ànim és impossible que no es pot jutjar.

Així qui jutjarà? No seria d'una extranya netedat portar els acusats al mateix Tribunal que jutjaria els governants actuals si incorreguessin en delictes, és a dir, al Tribunal de garanties constitucionals?

Es veritat que aquest Tribunal no està encara nomenat, però es pot nomenar. Alguns dels seus membres ja existeixen i els que no existien, existeixen en potència i poden elegir-se.

Creu que amb això es serveix a l'interès de la República, que no és d'avui, ni de demà, sinó històric i al qual cal salvar no ja de la maledicència, que aquesta pot menysprear, sinó d'una crítica imparcial i serena.

El senyor GALARZA en nom de la comissió refusa l'esmena.

Insisteix que els que lluitaven contra la Dictadura, ensenys prometien al poble enjutjar els que lluitaven i exigien les responsabilitats, precisament en el Parlament Constituent.

A més, el Tribunal de Garanties Constitucionals no és competent segons la Constitució per a exigir responsabilitats polítiques, car aquestes s'exigeixen en un període revolucionari i per organismes revolucionaris.

El senyor OSSORIO i GALLARDO sosté la seva esmena.

El senyor LOPEZ GOICOECHEA explica el seu vot contrari al de la minoria radical socialista.

El complot monàrquic

El general Barrera es dirigeix al ministre de la Guerra

Madrid, 21. — El general Barrera ha dirigit al Ministre de la Guerra el document següent:

"Excmo. Sr. D. Emilio Barrera i Luyando, teniente general del Ejército en situación de segunda reserva, por recientes disposiciones vigentes, acude a V. E., como Jefe Supremo del Ejército, con la presente instancia para recabar de su autoridad que se guarden y respeten por las autoridades de todos los órdenes los fueros y los derechos que me corresponden como español, como hombre honrado, como militar y como teniente general del Ejército, que entiendo han sido hollados y desatendidos por funcionarios del Estado, que precisamente en la función que ejercen deberían dedicar todo su celo a obrar siempre con arreglo a lo que ordenan las leyes vigentes."

No es mi objeto, con la presente instancia, hacer alusión para nada a mi detención ni a las causas que la hayan motivado. Supongo que la Justicia sigue imparcialmente en mi país y si no, el tiempo y los hechos darán razón a quien la tenga. He sido detenido, encarcelado e incomunicado como un delincuente vulgar, sin la más mínima consideración y sin que hasta la fecha, después de más de 72 horas de incomunicación y no obstante haber prestado declaración ante el Jefe Superior de policía y ante un señor juez, que creo que especial, pueda colegir por las preguntas que me hicieron a qué causa o motivo obedece mi detención, que yo considero arbitraria."

El caso omiso de razones como ésta, tan fundamental, porque afectan sólo a mi propia e insignificante persona, que poco o nada representan; pero lo que no puedo pasar por alto porque representaría en mi una falta de dignidad y una desconsideración al elevado empleo que honradamente y sirviendo con lealtad a mi patria, he alcanzado en el Ejército y al respeto y consideración que merece el uniforme militar, que siempre vestí puro y sin tacha, por ser, como es y lo será siempre, símbolo de caballerosidad e hidalgía.

Es que teniendo todo esto en

cuenta y a pesar de ello, se ha hecho caso omiso de tales consideraciones que por derecho propio me corresponden y sin haber cometido delito alguno de índole común se me ha sacado del juzgado de guardia de las Salas a las cuatro y media de la mañana del jueves, día 16 del actual, en un coche celular, custodiado por una pareja de guardias de Seguridad, como un delincuente vulgar, y conducido por añadidura a la cárcel, donde aún continúo.

Por mi condición de militar y por mi empleo, debiera haber sido conducido a prisiones militares, con arreglo a las leyes vigentes, y conducido con la consideración que me corresponde. No ha sido así, sino todo lo contrario, y por ello acudo a V. E. en queja respetuosa, pero enérgica, contra lo que considero un atropello de la autoridad, ya que supongo y creo sinceramente que el no haber adoptado V. E. determinación alguna respecto al particular, es porque seguramente no ha llegado a su conocimiento este caso tan anómalo, tanto más en cuanto que siendo V. E. el jefe supremo del Ejército y el llamado a velar por sus prestigios, que a la vez son los de la patria, estoy seguro de que hubiera puesto en el acto remedio a semejantes desajustes.

A subsanar esto ya dirigida esta mi súplica respetuosa a V. E. que confiadamente espero no será desatendida."

El senyor Infante a la Presidència

Madrid, 21. — Durant el Consell estigué a la Presidència el magistrat senyor Infante, jutge especial que coneix del sumari incoat pel suposat complot monàrquic.

El jutge visita el senyor Menéndez

Madrid, 21. — A les set de la tarda ha arribat a la Direcció General de Seguretat per conferenciar amb el senyor Menéndez el jutge de guàrdia.

Encara que s'ignora l'assumpte que ha motivat aquesta entrevista, els periodistes han pogut colegir que estava relacionat amb el complot monàrquic darrerament descobert.

Diu que aquesta accepta la part que la comissió ha recollit de l'esmena del senyor Ossorio i Gallardo i que és que el processat, rebel·l pugui també nomenar un defensor, puix creu que és un criteri humanitari encara que no pot ésser acceptat per les lleis processals, però vol fer constar que això no implicaria seguir el procediment contra que no nomenés defensor.

El senyor OSSORIO i GALLARDO diu que aquesta és l'única manera de no detenir el procediment contra el rebel, que el que significaria impunitisme.

Posada l'esmena a votació ordinària, resta refusada per 85 vots, contra 70. El senyor FRANCO (don Gabriel) planteja davant la Cambra un problema que diu que és d'interès vital per a la República, el problema de les responsabilitats de gestió, que considera molt més important que el de les responsabilitats polítiques.

Aquestes darreres han estat oblidades ja arreu del món, i en canvi no hi ha qui recordi del monopoli de petroli, de la Telefónica, del Comitè Interventor dels Canvis, etc., etc., i això encara no s'ha plantejat i convé plantejar-lo com més aviat millor perquè la Cambra no és eterna.

A més, amb aquesta persimònia, hom construeix el pedestal de l'honestetat, als senyors que intervingueren en aquesta negociació.

Afegeix que està ben clara la manobra dels enemics de la República; sempre que hom planteja a la Cambra la qüestió de les responsabilitats de gestió, ells llançaran acusacions contra els ministres i els diputats de la República, i cal sortir del pas d'aquesta manobra.

El senyor CORDERO en nom de la comissió de responsabilitats fa constar que la llei determina que les primeres responsabilitats sobre les quals s'haurà de jutjar, són les polítiques, i que mentre s'estudien aquestes no és possible estudiar l'acumulació d'expedients de les responsabilitats de gestió.

El PRESIDENT adverteix que allò que hi ha proposat pel senyor Franco és perfectament incongruent amb el que es discuteix aquí.

El senyor FRANCO (don Gabriel) diu que el seu propòsit no ha estat molestar la comissió, a la qual té la major estimació, sinó que solament ha volgut cridar l'atenció de la Cambra sobre aquest punt que considera important.

El senyor FANJUL explica el seu vot contrari al dictamen.

Diu que com ha manifestat el senyor Balbontin, els socialistes estan incapacitats per a jutjar la Dictadura, ja que col·laboraren amb aquesta i fins han deia que el propi senyor Cordero anava totes les nits a veure el dictador al Ministeri de la Guerra.

(Rialles)

El senyor CORDERO diu que la conducta del partit socialista de llavors està ja jutjada i sancionada amb els vots del país.

Quant a les visites que ha afudit el senyor Fajul, espera que ho aprovi. El senyor GONZALEZ LOPEZ diu que no és la primera vegada que es tira una acusació contra un membre de la comissió de responsabilitats i que és preferible que quan es digni aquestes

coses siguin també aprovades, puix si no la Cambra haurà de procedir contra aquells que ho diuen.

El senyor FANJUL fa constar que ell sol ha dit que es començava que el senyor Cordero entrés a veure el dictador a la nit i que hi hauria persones que el veïen i no el deixaven mentir.

El senyor ROYO VILLANOVA fa constar que com a membre de la comissió fa seves les manifestacions del senyor Cordero en el que es refereix a les dificultats per a jutjar ràpidament en les responsabilitats de gestió.

Hom procedeix a la votació del dictamen en votació nominal i és aprovat per 151 vots, contra 33.

La reforma agrària

El PRESIDENT anuncia que continua el debat sobre el projecte de reforma agrària.

Hom dona compte d'algunes esmenes darrerament presentades.

Segueix la discussió sobre la base primera del projecte.

El senyor FERNANDEZ CASTILLEJOS defensa una esmena en la qual demana que les situacions jurídiques creades després del 14 d'abril, solament es donin per no celebrades quan hi hagi motius per a suposar que l'acte fou simulat.

També demana que es pugui recórrer al Tribunal Suprem de les fal·làcies de la Junta i de l'Institut de Reforma Agrària.

El senyor FRECED, per la comissió, refusa l'esmena.

Es posa a votació nominal i és refusada per 113 vots, contra 27.

Resta suspesa la discussió i s'aixeca la sessió a tres quarts i deu minuts de nou de la nit.

UNA VISTA A TEROL

El Jurat dicta sentència de mort

Terol, 21. — S'ha vist en aquesta Audiència la causa per assassinat i robatori, contra Bartolomé Pérez García, el qual en 31 de desembre darrer va assassinar d'un tret d'escopeta el tractant de bestiar Anacleto Sanz i li robà nou-centes cinquanta pessetes, no operant-se, per ignorar-ho, d'una important quantitat que portava la víctima, cosida a la part interior de la camisa.

El fiscal demanà trenta anys de reclusió per assassinat i sis pel robatori.

El Jurat dictà veredicte de culpabilitat, condemnant-lo a la pena de mort i al pagament de quinze mil pessetes com a indemnització.

El Jurat posà a votació el calla demanar l'indult, amb resultat negatiu.

La sentència ha causat gran sensació.

El senyor Gil Robles

Madrid, 21. — Es a Suïssa el diputat senyor Gil Robles.

SENYORA: Exigiu sempre el millor

Els Sabons

Barangé

per a rentar us donaran completa

satisfacció

ESPORTS

MOTORISME

II PROVA INDIVIDUAL FEMENINA I PER PARELLES MIXTES

Heus ací el resultat de la II Prova individual i per Parelles Mixtes, organitzada pel Motorista Club Barcelonès:

Motos conduïdes per senyores:
Maria Dolores Roca, B. S. A., medalla de plata. Diferència, 13'33.

Motos conduïdes per homes:
J. Sabat, A. J. S., copa de plata. Dif. 0'18.

J. M. Arois Terrot, copa de plata. Dif. 0'36.

S. Not, B. S. A., medalla de vermeil. Dif. 0'51.

E. Tintorer Dunelt, medalla de vermeil. Dif. 1'36.

D. Feraudo, A. S. S., medalla de plata. Dif. 2'08.

R. Aubeso, Dunelt, medalla de plata. 2'13.

S. Vidal, Dunelt, medalla de plata. Dif. 3'58.

F. Sevillano, Ariel, medalla de coure. Dif. 4'07.

J. Ferraz, Harley, medalla de coure. Dif. 4'24.

J. Cabot, Motosacoche, medalla de coure. Dif. 4'39.

F. G. V. Norton, medalla de coure. Dif. 7'41.

F. Riis, Norton, medalla de coure. Dif. 13'12.

Sidcars conduïdes per senyores:
Pepis, Motosacoche, medalla de plata. Dif. 17'12.

Sidcars conduïdes per homes:
J. Ferrer, Dunelt, copa de plata. Dif. 3'32.

G. Casajuana, Norton, medalla de vermeil. Dif. 3'36.

Noi de la moto, New-Hudson, medalla de plata. Dif. 6'01.

Germans Giró, Rudge, medalla de coure. Dif. 14'36.

Café amb llet, B. S. A., medalla de coure. Dif. 15'25.

Automòbils conduïdes per homes:
F. Castelló, Austin, copa de plata. Dif. 0'14.

A. Trunó, X. X., copa de plata. Dif. 0'23.

J. M. Muntanyola, Citroen, medalla de vermeil. Dif. 0'43.

A. Barangé, Nash, medalla de vermeil. Dif. 0'57.

Francisco de Salles, Amicar, medalla de plata. Dif. 1'01.

J. M. C. Ricart, medalla de plata. Dif. 1'42.

J. Ballarà, Amicar, medalla de vermeil. Dif. 1'52.

J. Garcia, Essex, medalla de plata. Dif. 2'28.

J. Andreu, Fiat, medalla de coure. Dif. 2'42.

L. Moreno, Essex, medalla de coure. Dif. 3'46.

J. Valls, Citroen, medalla de coure. Dif. 4'43.

Fathé Beby, Wippet, medalla de coure. Dif. 4'49.

G. Martin, Ford, medalla de vermeil. Dif. 5'19.

E. Jorba, Hupp, medalla de coure. Dif. 5'58.

J. Raich, Austin, medalla de coure. Dif. 19'31.

El festival de cultura física a l'Estadi

L'interessantíssim festival d'educació física, base-bol, atletisme i futbol que se celebra, diumenge, a l'Estadi de Montjuïc, a càrrec dels grups esportius de la Casa de Caritat, Cultura i Esport de la Generalitat de Catalunya, i Escola del Treball de la Universitat Industrial, obtingué un èxit enorme de públic.

Reunir més de 30.000 persones a l'Estadi de Montjuïc és cosa que solament sembla que ha d'estar a l'abast dels partits de futbol de gran volada, i ahir es donà el cas de veure's completament plena la tribuna de l'Estadi i d'oferir un aspecte brillantíssim les graderies laterals i altres llocs de l'ample camp esportiu.

L'ordre del programa fou el següent:

BASE-BOL

A dos quarts de quatre començà el festival, amb un encontre de base-bol entre l'equip de l'Escola del Treball i el de l'Auto Elctricitat. Després del primer inning, els de l'Escola del Treball han dominat constantment als seus adversaris, i durant els cinc innings que ha durat el partit han marcat 12 cures contra o els d'Auto Elctricitat. Els equips eren: L'Escola del Treball: Clades, Alió, Rosich, Ferrer, Mulet, Otto, Roqueta, Aldea, Giró, Antoni I, i Roura. Auto Elctricitat: Edo, Guillermo, Guillem, Calleja I, Calleja II, Olive, Bisbal, Cardo, Pedrola, Mani, i Molins.

EDUCACIO FISICA

A continuació, presidits per llurs banderes i estendards, va tenir lloc una bella parada de tots els participants a la festa. Desfilaren davant la llotja presidencial més de 1.200, entre gimnastes i atletes, mentre la Banda de la Casa de Caritat, dirigida pel mestre Rosell, interpretava airores composicions.

Immediatament després va tenir lloc una llotja típica de gimnàstica educativa, que dirigí el professor Xavier Vila, els deixebles del qual realitzaven diverses proves de gran mèrit, i que evidenciaven l'excel·lent entrenament dels seus alumnes.

FUTBOL

L'arribada dels jugadors del Barcelona

Abans d'ahir a la nit, malgrat de la forta pluja que calgué moments abans, varen acudir al baluard del Passeig de Gràcia molts dels admiradors del Barcelona per a rebre els jugadors d'aquest club que havien jugat diumenge la final a Madrid.

Ultra els directius del Barcelona, acudiren a l'andana representacions de la Federació Catalana i dels clubs Espanyol, Júpiter i Sans.

En arribar el tren se sentí una gran ovació que es reproduí i augmentà al carrer de Clarà.

Arocha, que venia lesionat, hagué d'ésser ajudat, per a sortir a l'exterior, per diversos companys.

En un autocar, al descobert, materialment tapat de banderes blau-granes, entre les quals hi havia la del Club, els jugadors de futbol i rugby es dirigiren al local social del Barcelona rodolats per la gentada.

Al carrer de Consell de Cent el públic s'estacionà davant el domicili barcelonista, requerint als jugadors perquè sortissin als balcons de l'edifici.

Feren ús de la paraula, el capità de l'equip, Josep Samitier; el president accidental de la Federació Catalana de Futbol, senyor Guarnier, i el president del Barcelona, senyor Coma.

Samitier expressà la pena de tots els jugadors per no haver guanyat el campionat, posant de manifest el gran entusiasme amb què jugà el Barcelona, especialment Arocha, malgrat de la important lesió que el deixà quasi inútil.

Els senyors Guarnier i Coma glosaren el triomf moral del Barcelona, i la desgràcia que li perseguiu durant el match, privant-lo del preciat títol.

El senyor Coma, entre aplaudiments, confirmà que el Club considerava aquest partit com guanyat.

Entre ovacions xarrodoses sortiren als balcons del Club diversos jugadors que, en unió dels de rugby, rebrien l'homenatge postre dels socis i admiradors del club campió.

Finalment, als salons del Club, els jugadors de futbol i rugby foren obsequiats amb un lloxi.

BENEFICI A JOAN ECHEVESTE UNA SELECCIO BASCA CONTRA EL BARCELONA ELS DIES 24 I 25 A LES CORTS

Els dos partits que ens prepara el F. C. Barcelona, per a disputar, al camp de Les Corts, els vinent diendres i dissabte, entre el seu equip i una selecció basca, té, en aquests moments, després de jugar el campionat d'Espanya, una extraordinària importància.

Aquesta dos partits són d'homenatge i benefici al jugador de l'Home Club d'Irren Joan Echeveste, i, a més, serviran perquè el pugué català pugui patentitzar la simpatia i satisfacció vers els jugadors del Barcelona, que, encara que venuts, tan bella actuació realitzaren diumenge passat davant l'Atlètic de Bilbao.

El partit del divendres serà considerat pel F. C. Barcelona com de segona mitja diada. Amb aquest motiu els socis de l'esmentat club, d'acord amb el convingut en una assemblea, hauran d'abonar l'import d'una pesseta a la per l'entrada.

Quant als jugadors que integraran la selecció basca en tenim excel·lents referències. Entre altres han ofert el seu concurs: Blasco, Gorostiza i Chierri, de l'Atlètic de Bilbao; Lluís Regueiro, del Madrid; Gamborena, René Petit, de l'Irren; Marculeta, del Donostia, etc., etc.

En successives edicions donarem noves notícies d'aquests dos importants esdeveniments futbolístics.

TORINO-SELECCIO CATALANA

El vinent diumenge tindrà lloc a Barcelona un sol partit de futbol: el que, organitzat per la Federació Catalana, a benefici de la Lliga Amateur, se celebrarà al camp de Les Corts entre el potent equip del Torino F. C., un dels primers onzes italians, i una selecció catalana.

Es natural que, per la seva importància, aquest encontre valdrà per tots els que normalment se celebren. Ja hem dit que l'equip italià és un dels millors d'aquella nació, com ho demostra el fet d'estar format per jugadors universals coneguts: els famosos internacionals Bolonieri (seleccionat per la Federació italiana 47 vegades), Janini (24 vegades), Libonatti (16 vegades), Rossetti (13 vegades), Aliberti (11 vegades) i altres eminentsíssims equípils. Els esmentats són ja coneguts, en llur majoria, a Barcelona, per llur inoblidable actuació en els partits que fa anys aquest club vinqué a celebrar contra el F. C. Barcelona, en els quals el nostre club campió fou batut per un marge considerable de gols.

L'anunci d'aquest partit de futbol, únic del vinent diumenge — els altres partits han estat suspesos, a causa del caràcter benèfic d'aquest encontre — fa despertar a tot Catalunya una expectació formidable.

SANS - PALAFRUGELL

El vinent divendres, per disposició federativa, tindrà lloc els partits de promoció que estaven assenyalats per al dia 26.

En la primera importantíssima sessió de

FUTBOL

L'arribada dels jugadors del Barcelona

Abans d'ahir a la nit, malgrat de la forta pluja que calgué moments abans, varen acudir al baluard del Passeig de Gràcia molts dels admiradors del Barcelona per a rebre els jugadors d'aquest club que havien jugat diumenge la final a Madrid.

Ultra els directius del Barcelona, acudiren a l'andana representacions de la Federació Catalana i dels clubs Espanyol, Júpiter i Sans.

En arribar el tren se sentí una gran ovació que es reproduí i augmentà al carrer de Clarà.

Arocha, que venia lesionat, hagué d'ésser ajudat, per a sortir a l'exterior, per diversos companys.

En un autocar, al descobert, materialment tapat de banderes blau-granes, entre les quals hi havia la del Club, els jugadors de futbol i rugby es dirigiren al local social del Barcelona rodolats per la gentada.

Al carrer de Consell de Cent el públic s'estacionà davant el domicili barcelonista, requerint als jugadors perquè sortissin als balcons de l'edifici.

Feren ús de la paraula, el capità de l'equip, Josep Samitier; el president accidental de la Federació Catalana de Futbol, senyor Guarnier, i el president del Barcelona, senyor Coma.

Samitier expressà la pena de tots els jugadors per no haver guanyat el campionat, posant de manifest el gran entusiasme amb què jugà el Barcelona, especialment Arocha, malgrat de la important lesió que el deixà quasi inútil.

Els senyors Guarnier i Coma glosaren el triomf moral del Barcelona, i la desgràcia que li perseguiu durant el match, privant-lo del preciat títol.

El senyor Coma, entre aplaudiments, confirmà que el Club considerava aquest partit com guanyat.

Entre ovacions xarrodoses sortiren als balcons del Club diversos jugadors que, en unió dels de rugby, rebrien l'homenatge postre dels socis i admiradors del club campió.

Finalment, als salons del Club, els jugadors de futbol i rugby foren obsequiats amb un lloxi.

BENEFICI A JOAN ECHEVESTE UNA SELECCIO BASCA CONTRA EL BARCELONA ELS DIES 24 I 25 A LES CORTS

Els dos partits que ens prepara el F. C. Barcelona, per a disputar, al camp de Les Corts, els vinent diendres i dissabte, entre el seu equip i una selecció basca, té, en aquests moments, després de jugar el campionat d'Espanya, una extraordinària importància.

Aquesta dos partits són d'homenatge i benefici al jugador de l'Home Club d'Irren Joan Echeveste, i, a més, serviran perquè el pugué català pugui patentitzar la simpatia i satisfacció vers els jugadors del Barcelona, que, encara que venuts, tan bella actuació realitzaren diumenge passat davant l'Atlètic de Bilbao.

El partit del divendres serà considerat pel F. C. Barcelona com de segona mitja diada. Amb aquest motiu els socis de l'esmentat club, d'acord amb el convingut en una assemblea, hauran d'abonar l'import d'una pesseta a la per l'entrada.

Quant als jugadors que integraran la selecció basca en tenim excel·lents referències. Entre altres han ofert el seu concurs: Blasco, Gorostiza i Chierri, de l'Atlètic de Bilbao; Lluís Regueiro, del Madrid; Gamborena, René Petit, de l'Irren; Marculeta, del Donostia, etc., etc.

En successives edicions donarem noves notícies d'aquests dos importants esdeveniments futbolístics.

TORINO-SELECCIO CATALANA

El vinent diumenge tindrà lloc a Barcelona un sol partit de futbol: el que, organitzat per la Federació Catalana, a benefici de la Lliga Amateur, se celebrarà al camp de Les Corts entre el potent equip del Torino F. C., un dels primers onzes italians, i una selecció catalana.

Es natural que, per la seva importància, aquest encontre valdrà per tots els que normalment se celebren. Ja hem dit que l'equip italià és un dels millors d'aquella nació, com ho demostra el fet d'estar format per jugadors universals coneguts: els famosos internacionals Bolonieri (seleccionat per la Federació italiana 47 vegades), Janini (24 vegades), Libonatti (16 vegades), Rossetti (13 vegades), Aliberti (11 vegades) i altres eminentsíssims equípils. Els esmentats són ja coneguts, en llur majoria, a Barcelona, per llur inoblidable actuació en els partits que fa anys aquest club vinqué a celebrar contra el F. C. Barcelona, en els quals el nostre club campió fou batut per un marge considerable de gols.

L'anunci d'aquest partit de futbol, únic del vinent diumenge — els altres partits han estat suspesos, a causa del caràcter benèfic d'aquest encontre — fa despertar a tot Catalunya una expectació formidable.

SANS - PALAFRUGELL

El vinent divendres, per disposició federativa, tindrà lloc els partits de promoció que estaven assenyalats per al dia 26.

En la primera importantíssima sessió de

BASE-BOL

SELECCIO BASCA F. C. BARCELONA

Les Corts - A les cinc tardes. Entrada, dia 24: 2'50 ptes. Socis del Barcelona, UNA pesseta, per ésser mitja diada econòmica.

Dia 25, entrada: DUES ptes.

EL CAMPIONAT DE CARRABINA

Diumenge passat tingué lloc el Campionat Regional de Carrabina del calibre 22, en el qual prengueren part nombrosos concursants.

Les condicions foren: 30 trets, a 50 metres, en les tres posicions reglamentàries i sobre el blanc internacional de 0'20 metres amb visual negra de 0'14 metres. La pluja d'una part i la llum deficient constituïren un obstacle per a aconseguir altes puntuacions; amb tot, la lluita es descabellà una manera molt disputada, puix que hi havia voluntat per part dels tiradors de classificar-se bé en aquesta important prova.

El premi del malaurat president senyor Tort fou guanyat per En Lluís Bandera, amb 268 punts; el premi Bailina, per En Miquel Pinyol, amb 262; el premi d'En J. Brillas, per N. A. Modolell, amb 262 punts, i els altres premis, fins a quinze, foren guanyats pels tiradors E. Cruz, amb 256; A. Camats, 255; R. Bernadés, 250; L. Cerdà, 249; V. Bagaria, 249; V. Rochel, 246; M. Escaló, 239; A. Sales, 235; A. Azpiroz, 235; J. Rotllan, 229; M. Masdeu, 226; i N. Martí, 223.

El jurat estigué compost pels senyors Mestanza i Duró; jutges del camp, senyors Almarica i Rotllan.

ELS CAÇADORS

En les eleccions celebrades diumenge passat per a nomenar els representants dels caçadors al Comitè forestal de la província de Barcelona, per gran majoria de vots van ésser elegits els senyors Frederic Martínez Vega i Josep Arrufat Gasa, president el primer i vice-president el segon de la Federació de Societats de Caçadors de Catalunya.

BASE-BOL

Lliga Oficial

PARTIT EN EL FESTIVAL DE L'ESTADI

Faet, 12 — Adas, 0

Poden donar-se per satisfets els entusiastes elements de la Lliga Oficial de Baseball, per la simpatia amb què els dirigents del nostre món esportiu i polític miren el seu esport, com ho demostra el lloc conferit al baseball entre les diverses manifestacions esportives que tingueren lloc a l'Estadi de Montjuïc diumenge passat.

No és pas que en aquest festival hi hagin figurat els elements més destacats de la Lliga, però el que ha demostrat que aquest esport ha pres ja carta de ciutadania entre els nostres elements nacionals, i promet estendre's ràpidament i eficaçment per tot Catalunya, molt aviat.

PARTITS DE CAMPIONAT

PRIMERA CATEGORIA

Canadeno, 8 — Barcelona, 6

D'inesperat pot qualificar-se aquest resultat, i s'explica, perquè davant d'un Barcelona primitiu i encara ressentit de la seva secundària actuació davant l'Espanyol, darrerament, sense cohesió, direcció i manteniment d'alguns dels seus titulars, es va presentar el Canadeno, club temible, progressiu, ple d'entusiasme i facultats, en magnífica forma i disposat a donar un disgust als que figuren en segon lloc preferent a la nostra competició. Es va presentar el Canadeno amb un valor conjunt harmonitzat i sumament eficaç, per la qual cosa vèrem jugadors magnífics

RIFA DE MADRID

Primer: 40688 BARCELONA. Segon: 9093 BARCELONA. Tercer: 21333 Cartagena, Madrid, Màlaga.

Quart: 26178 Mataró (BARCELONA), Màlaga, Sevilla.

51950 BARCELONA, Madrid, Oviedo.

19909 BARCELONA, València, Santander.

38168 Santander.

17993 Sant Sebastià, Madrid, Cáceres.

26379 Sevilla, Sant Feliu de Llobregat, Vic.

39979 Osona.

26633 Madrid.

7776 BARCELONA, Madrid, Valladolid.

3814 Madrid, Santander, Valladolid.

40903 Bilbao.

18341 Archa, Albacete.

37894 BARCELONA.

19822 València, Madrid, Sevilla.

30320 BARCELONA, Madrid, Ferrol.

24824 BARCELONA, Huelva, Sevilla.

36164 BARCELONA.

25000 BARCELONA.

23500 Madrid, Albacete, Saragossa.

CENTENA

004 038 054 036 080 134 146 175 183

248 246 280 333 335 409 441 453 463

480 587 646 647 660 669 699 706 712

MIL

013 080 100 164 173 174 193 253 290

298 323 332 366 409 420 443 468 486

523 635 671 727 735 956

DOS MIL

012 062 127 137 145 161 177 228 261

273 307 322 380 385 396 399 447 499

509 510 526 537 601 613 620 713 124

785 802 804 817 854 858 865 882 884

896 941 991 992

TRES MIL

050 078 083 111 126 166 172 222 260

271 293 320 331 362 375 384 396 432

450 483 548 611 612 613 712 723 735

749 763 780 795 836 848 904 931 952

QUATRE MIL

010 079 036 041 093 100 141 222 244

250 446 459 493 543 546 548 552 555

557 587 590 599 599 624 643 678 707

730 827 831 834 840 851 882 883 890

890 914 927 971 979 982 993

RIFA DE MADRID

Primer: 40688 BARCELONA. Segon: 9093 BARCELONA. Tercer: 21333 Cartagena, Madrid, Màlaga.

Quart: 26178 Mataró (BARCELONA), Màlaga, Sevilla.

